

שבת נט. (ש2 מהסוף) עד ס. (המשנה)

ביאורי מושגים
 התורה חילקה בין חומרים שונים לעניין טומאה. כלי עץ מקבלים טומאה רק אם יש להם כלי קיבול. כלי מתכות מקבלים טומאה גם אם אין להם כלי קיבול. כלי חרס נטמאים רק מהצד הפנימי (אפילו כשהטומאה לא נגעה בכלי) ואינם נטמאים מהצד החיצוני (גם אם היה מגע). שאר הכלים נטמאים ומטמאים רק בנגיעה.
 כשיש כלי המורכב משני חומרים בודקים ממה מורכב החלק המרכזי שלו.
ר' נחמיה וחכמים נחלקו לפי מה מגדירים את החלק המרכזי:
חכמים: הבסיס הוא החלק המרכזי. ר' נחמיה: החלק שבו משתמשים בפועל הוא החלק המרכזי.

ברייתא

תכשיט של ירושלים של זהב:
ר' מאיר: אסור לצאת בו מהתורה.
חכמים: אסור לצאת בו מדרבנן.
ר' אליעזר: מותר לצאת בו.
הטעם של התנאים
ר' מאיר: זהו משא.
חכמים: זהו תכשיט אך אנו חוששים שהאישה תורידו כדי להשוויץ.
ר' אליעזר: זהו תכשיט ואישה ההולכת עימו היא אשה חשובה שלא מורידה את תכשיטה כדי להשוויץ בהם.

תכשיטים שונים שלא נמנו במשנה
 כלילא (תכשיט שעוטרים בו בין אוזן לאוזן):
 רב (א): אסור לצאת בכל סוג שהוא.
 שמואל (א) ורב (ב): ממתכת - אסור, ממשי - מותר.
 שמואל (ב): מותר לצאת בכל סוג שהוא.
 קמרא (חגורה מהודרת):
ר"ש (א): מותר לצאת בחגורה ארוגה המקושטת בזהב, אך לא בחגורה ממתכת.
ר"ש (ב): מותר לצאת אפילו בחגורה ממתכת.
 חגורה על חגורה: רב אשי: אסור.
 רסוקא (רצועה רחבה שכורכים סביב הגוף):
 רב אשי: אם מחוברים לו חוטים שניתן לקושרו בהם - מותר, ואם לא - אסור.
 1. רב יוסף העיד שרב התיר כלילא. ומזה משמע כגירסא השניה בדברי רב.
 2. כשלו ירד לבבל הוא התיר בדרשתו לצאת בכלילא.
 טעמו של ר"ש (א): זה דומה לבגד מהודר שאיננו חוששים שיבוא להורידו.
 טעמו של ר"ש (ב): כיוון שמלכים יוצאים בו אנו מתירים זאת לכלל ישראל שהרי הם בני מלכים.

סתירה בין משניות
 טבעת עם חותם:
 המשנה שלנו:
 אינה תכשיט ואישה היוצאת בה חייבת חטאת!
 המשנה במס' כלים: נחשבת תכשיט ומקבלת טומאה.
ר' זירא: זוהי מח' תנאים:
ר' נחמיה: העיקר זה החותם, ולכן טבעת עם חותם אינה תכשיט.
חכמים: העיקר זה הטבעת, לכן גם טבעת עם חותם מהווה תכשיט.
 רבא:
 המשנה בשבת התייחסה לאישה - עבורה טבעת עם חותם אינה תכשיט.
 המשנה בכלים התייחסה לאיש - עבורו טבעת עם חותם היא תכשיט.
 רב נחמן בר יצחק:
 המשנה בשבת התייחסה להוצאה - לעניין זה טבעת עם חותם היא משאוי.
 המשנה בכלים התייחסה להגדרת כלי - לעניין זה טבעת עם חותם מהווה כלי.

ציטוט מהמשנה
 מחט בלי נקב - אסור לצאת בה מדרבנן.
 מהמשנה שמחט כזו נחשבת תכשיט. הגמרא מסבירה שמדובר במחט שמצידה השני יש לוח זהב המשמש קישוט (ולכן אין איסור מהתורה).